

ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ 'ಜಾಸ್ತಿ ದಿನ ಏನೂ ಹೋಗೋದಿಲ್ಲಾ.. ನೀನು ಯಾವಾಗ ಬೇಡ ಅಂತೀಯೋ ಆವಾಗ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಬರ್ತೀನಿ..' ಎಂದು ಭರವಸೆ ನೀಡಿದೆ. ಅಮ್ಮನೂ ತುಸುಹೊತ್ತು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತಳು. ಆಮೇಲೆ 'ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಪನ ಕೆಳಬೇಕು..' ಅಂದಳು. ನನಗೆ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟಂತಾಯಿತು.

ತುಸುಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಅಪ್ಪ ಬಂದು ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತರು. ಅಮ್ಮ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ಅಪ್ಪನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಅಪ್ಪನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಬುಳಬುಳನೆ ನೀರು ಹರಿಯತೊಡಗಿತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ನನಗೆ ಇನ್ನಿಲ್ಲದ ದುಃಖವಾಯಿತು. ಅಮ್ಮ ಅಳುವುದನ್ನು ನಾನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಅಪ್ಪ ಅಳುವುದನ್ನು ನನಗೆ ಎಂದೂ ನೋಡಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ಅಪ್ಪನ ಮಂಚದ ಬಳಿ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು ಅವರ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ತಲೆಯಿಟ್ಟು ನುಡಿದೆ. 'ಅಪ್ಪಾ.. ನೀನು ಬೇಡ ಎಂದರೆ ನಾನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಪ್ಪಾ..' ಎಂದೆ. ಅಪ್ಪ ಏನೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಅಪ್ಪನತ್ತ ನೋಡಿ 'ಅಪ್ಪಾ.. ನಾನು ನಿನ್ನ ಮಗಳು.. ಎಲ್ಲೆ ಇದ್ದರೂ ನಿನ್ನ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು ತರುವಂತಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ..' ಎಂದು ಬಿಕ್ಕಳಿಸಿದೆ. ಅಪ್ಪ ಎಡಗೈದಿಂದಲೇ ನನ್ನ ತಲೆ ನೆವರಿಸಿ 'ಆಯ್ತು.. ಹೋಗು.. ಜೋಪಾನ..' ಎಂದು ತೊಡಲುತ್ತಲೇ ನುಡಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನಾನು ಅಪ್ಪನ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ತಲೆಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ಆಮೇಲೆ ಎದ್ದು 'ಅಮ್ಮಾ.. ಸೀತೆಗೆ ಹೇಳಿ ಬರುತ್ತೀನಿ..' ಎಂದು ಸೀತೆಯ ಮನೆಯ ಕಡೆ ಹೊರಟೆ.

ಸೀತೆ ನುಡಿದಂತೆಯೇ ನಡೆದಳು. ಮೊದಲ ದಿನ ಕೆಂಗೆರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅವರ ಪುಟ್ಟ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಅದು ನಮ್ಮಂತಹ ಕೆಳವರ್ಗದವರು ವಾಸಿಸುವ ಬಡಾವಣೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವಳಿದ್ದ ಮನೆ ಊರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಮನೆಗಿಂತ ತುಂಬಾ ಚಿಕ್ಕದು. ಆ ದಿನ ನಾನು ಸೀತೆಯ ಜೊತೆ ಮಲಗಿದ್ದರಿಂದ ಅವಳ ಗಂಡ ಅಡುಗೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮುರುಟಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ್ದ. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಮರುದಿನ ನಾನು ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಊರಿಗೆ ಹೊರಟೆ. ದಿನವೂ ಓಡಾಡುವುದು ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ ಎಂದು ಸೀತೆ ನನಗೆ ತಿಳಿ ಹೇಳಿದಳು. ನಾನು ಒಂದು ವಾರ ಊರಿನಿಂದಲೇ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ಆಮೇಲೆ ದಿನವೂ ಪ್ರಯಾಣಿಸುವುದು ತುಂಬಾ ತ್ರಾಸದಾಯಕವಾದ ಕೆಲಸ ಎಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಬಿಸ್ಕಿಳಿದು ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಆಯಾಸವಾದಂತಾಗಿ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಗಮನ ಹರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ದಿನವೂ ಅಮ್ಮನೂ ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೆ ಏಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿ ನಾನು ಸೀತೆಗೆ ಅವರ ಮನೆಯ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ರೂಮು ಹುಡುಕಲು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅವರ ಮನೆಯಿಂದ ಒಂದು ಅರ್ಧ ಕಿಲೋ ಮೀಟರಿನಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ವಠಾರವೊಂದರಲ್ಲಿ ನನಗೊಂದು ರೂಮು ಹುಡುಕಿದಳು. ಅದೂ ಕೂಡ ತುಂಬಾ ಚಿಕ್ಕ ರೂಮು. ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಮಲಗುವುದು, ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದರೊಳಗೆ ಮೂರು ಅಡಿಗಳಷ್ಟು ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಲು ಮನೆ, ಟಾಯಿಲೆಟ್ಟು ಎರಡೂ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಇದ್ದವು. ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬೋರ್ವೆಲ್ ನಲ್ಲಿಯಿಂದ ನೀರು ಹಿಡಿದು ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಬಾಡಿಗೆ ಎಂಟುನೂರು ರೂಪಾಯಿ. ನನಗೆ ಬಾಡಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಎನಿಸಿದರೂ ಇನ್ನೆಲ್ಲೂ ರೂಮು ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದರೆ ಎಂಬ ಆತಂಕದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಜನ ಎಲ್ಲರೂ ಕಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಗದವರು. ರೂಮಿನ ಬಾಗಿಲು ಎದುರಿಗಿದ್ದ ಸಣ್ಣಬೀದಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು ವಠಾರದ ಒಳಗಿನ ಜನರ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ನಾನು ಅಲ್ಲಿನ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಿಕೊಂಡೆ. ಮೊದಲ ಸಂಬಳ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಯ ಮೊಬೈಲ್ ಫೋನು ಒಂದನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೆ. ಅಮ್ಮನ ಬಳಿ ಅಪ್ಪ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಹಳೆಯ ಫೋನು ಇತ್ತು. ದಿನವೂ ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತು ಅಮ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿ ಅಪ್ಪನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಮ್ಮನಿಗೂ ನಾನು ಮಾತನಾಡುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಾ ಖುಷಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದಷ್ಟು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಉತ್ತಮ ತರಬೇತಿ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಆಮೇಲೆ ನಾನು ನನ್ನ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನೈಪುಣ್ಯತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಗಳಿಸಿದೆ. ಅಪ್ಪನ ಕಸುಬು ನನ್ನದೂ ಆಯಿತು. ಎರಡು

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ



ಸುನಿಲನ ಮನೆಗೆ ಕರೆ ಮಾಡಿ ಬಂದ ಆಗತುಕ ಸುನಿಲ್ ಗೆಳೆಯ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನ ಬಂಧು ಗಿರಿಧರ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿ ಸುನಿಲ್ ನಿರಾಳನಾದ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸುನಿಲ್‌ನನ್ನು ಪಬ್‌ಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಗಿರಿಧರನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಸಿದ. ಗಿರಿಧರ ಹೇಮಾವತಿಯನ್ನು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದು, ಆದರೆ ಹೇಮಾವತಿ ಬೇರೆ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದದ್ದು ಎಲ್ಲ ವಿಷಯ ಸುನಿಲ್‌ಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಸುನಿಲ್ ಹೇಮಾವತಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹೇಮಾವತಿ ಪುಟ್ಟ ಮಗುವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಸುಖೀ ಸಂಸಾರ ನಡೆಸುವುದನ್ನು ಕಂಡ.

ಹೇಮಾವತಿ ಗಾರ್ಮೆಂಟ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹೇಮಾವತಿಯ ತಂದೆಯೂ ಟೈಲರ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಕೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯ ಪರಿಚಯವಾಗಿ ಸ್ನೇಹಿತೆಯರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆಕೆಗೆ ತನ್ನ ಕಾಲೇಜು ದಿನಗಳ ನೆನಪುಗಳೂ ಮರುಕಳಿಸುತ್ತವೆ.

ವರ್ಷಗಳು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಗತಿಸಿಹೋದವು.

* * *

ಹೊರಗೆ ಬಂದು ನಿಂತ ಕಾರಿನ ಹಾರನ್ನಿನ ಸದ್ದು ಕೇಳಿ ನಾನು ಮುಳುಗಿದ್ದ ಭಾವಲೋಕದಿಂದ ಎಚ್ಚೆತ್ತವಳು ಗಡಬಡಿಸಿ ಎದ್ದೆ. ನಿಂಗಮ್ಮ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಗೇಟು ತೆರೆದು ಒಳ ಬಂದವಳು ಅಮ್ಮಾರೇ.. ಯಜಮಾನರು ಬಂದರು.. ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದಳು. ಪಾಪೂ ಆಗಲೇ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಎದ್ದವಳು ನೈಟಿಯನ್ನು ಸರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರೂಮಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದೆ. ಯಾವ ಆತಂಕವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದರೋ.. ದುಮ್ಮುಗುಡುತ್ತಲೇ ಒಳಗೆ ಬಂದ ನನ್ನ ಗಂಡ ರೂಮಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡವರೇ 'ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತು ಮಲಗಬೇಡ ಎಂದು ಎಷ್ಟು ದಿನ ಹೇಳುವುದು ನಿನ್ನೆ..?' ಎಂದು ರೇಗಾಡಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತು ಮಲಗುವುದು ಸೋಮಾರಿಗಳ ಲಕ್ಷಣ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿತ್ತು. ಅದಲ್ಲದೆ ಅವರು ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ನಾನು ಅವರ ಬೇಕು ಬೇಡಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವರ ಸೇವೆಗೆ ಸಿದ್ಧಳಾಗಿರಬೇಕು. ನಾನು ಅವರ ರೇಗಾಟಗಳಿಗೆ ಎಂದೂ ಮಾತನಾಡದೆ ಮೌನ ವಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೌನವಾಗಿಯೇ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಡೈನಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಅಣಿ ಮಾಡಿದೆ. ಕೈತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದವರು ಗಬಗಬನೆ ಊಟ ತಿಂದು ಮುಗಿಸಿದರು. ರೂಮಿನ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಪಾಪುವನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಕಾರು ಹತ್ತಿದರು. ನನಗೂ ಅವರು ಬೇಗ ಹೋಗುವುದೇ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಗೇಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಬಂದ ನಿಂಗಮ್ಮನಿಗೆ ಊಟ ಮಾಡು ನಿಂಗಮ್ಮಾ.. ಎಂದೆ. ಅವಳಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು.. ನೀವು ಊಟ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲವಾ.. ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಯಾಕೋ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸೀತಿಲ್ಲಾ.. ನೀನು ಊಟ ಮಾಡು.. ಎಂದು ಹೇಳಿ ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದೆ. ಮತ್ತೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ನೆನಪುಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡತೊಡಗಿದವು.

* * *

ನಾನು ಅಂದು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಮೈಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಎಂತಹುದೋ ಸಂತಸ, ಉಲ್ಲಾಸಗಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ 'ಸೀತೆ ಏನೇ ಸಮಾಚಾರ..' ಎಂದು ಬಹಳ ಸಲ ಕೇಳಿದಳು.